

Arrest

nr. 225 596 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.A. (...), verklaarde het Georgisch staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Tbilisi waar u heel uw leven gewoond heeft. Op 19/07/2014 was u in de Echmiatsin kerk die door een menigte werd aangevallen en waarbij u ook klappen ving. Nadien nam u nog deel aan een actie inzake een verzoek om een kerk aan de Armeense gemeenschap terug te geven. Op 11/07/2016 werd u nabij uw universiteit door 3 onbekenden aangevallen en geslagen waarbij ze Georgiërs zonder Armenen riepen. Op 15/11/2017 werd u in uw straat wederom aangevallen door onbekenden die hetzelfde riepen en in de lente van 2018 gebeurde wederom hetzelfde. Bij het laatste incident raakte u ernstig gewond waardoor u een week in bed moest blijven. U dook die week bij een vriend onder. U besloot Georgië te verlaten en reisde naar België waar u op 03/09/2018 een verzoek tot

internationale bescherming indiende. Om uw verzoek te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een artikel van EMC en een internationaal paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Immers, u gaf aan dat uw Armeense origine de oorzaak was waardoor u tot 3 keer toe aangevallen werd door onbekenden (CGVS p.8). In deze context komt het dan ook reeds bevreemdend over dat, ondanks het feit dat u stelt dat geweldplegingen tegen mensen van Armeense origine omwille van hun etnie heel vaak gebeurt (CGVS p.9), u er niet in slaagt concrete gevallen te geven van andere mensen van Armeense origine die in de laatste jaren het slachtoffer zijn geweest van ernstige incidenten omwille van hun etnie in Tbilisi (CGVS p.10). Ook uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er geen sprake is van gevallen van vervolging louter omwille van de Armeense origine, noch dat bescherming omwille van de Armeense origine wordt ontzegd. Dat u louter omwille van uw etnie tot 3 keer toe werd aangevallen in een context waarin quasi geen sprake is van vervolgingen omwille van de Armeense etnie doet dan ook reeds de wenkbrauwen fronsen. Dit te meer u er niet in slaagde aan te geven bij welk van de 3 incidenten de meeste belagers waren. Verder vermoedde u enkel dat het dezelfde daders waren omdat ze hetzelfde zeiden, maar kon u bevreemdend genoeg geen enkel gezicht herkennen hoewel uw belagers nooit gemaskerd waren (CGVS p. 11, 12, 13 en 16). Dergelijke vaststellingen doen reeds twijfelen aan de geloofwaardigheid dat u tot 3 keer toe door onbekenden werd aangevallen omwille van uw etnie.

Voor zover geloof kan worden gehecht aan het loutere feit dat u enkele keren werd geslagen, quod non, kan gesteld worden dat u zich eerst tot de Georgische autoriteiten dient te wenden voor bescherming hetgeen u duidelijk verzuimde te doen. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen enkele keer klacht heeft ingediend bij de politie of ook maar enige poging ondernam om bescherming te vinden bij de Georgische autoriteiten. Het loutere dreigement dat men uw familie iets zou aandoen indien u naar de politie zou stappen is niet afdoende om te verzuimen zich tot de autoriteiten te wenden, integendeel gezien het er op wijst dat de daders wel degelijk schrik zouden hebben dat u zich tot de politie zou wenden (CGVS p.10-11).

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties die niet van toepassing zijn op de Armeense minderheid zoals reeds werd vastgesteld.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier, zoals uit bovenstaande blijkt, echter niet in.

Voorts gaf u aan aanwezig te zijn geweest toen de Echmiatzin kerk werd aangevallen en u zou in de klappen gedeeld hebben. Echter waren uw verklaringen hieromtrent zeer vaag en bovendien tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo gaf u aan aanwezig te zijn geweest in de Echmiatzin kerk die in juli 2014 werd aangevallen door een groep Georgiërs. U gaf aan dat de aanval op 14/07/2014 rond de middag gebeurde en schatte dat dit rond 14u was plaatsvond. Er zou geen concrete aanleiding zijn geweest behalve de algemene problematiek rond het al dan niet Armeens zijn van bepaalde kerken (CGVS p.5-6). Uit informatie blijkt evenwel dat er rond 16u aan de Echmiatzin kerk een incident plaatsvond tussen een clerus van de Armeense kerk en Georgische aangaande het blokkeren van de weg door een geparkeerde auto. Twee uur later zou er dan een aanval geweest zijn

van rond de 50 personen. Dat u de aanval rond 14u plaatst terwijl deze in werkelijkheid maar om 18u plaatsvond maakt het weinig aannemelijk dat u er toen aanwezig was. Overigens vond het incident plaats op 19/07/2014 en niet op 14/07/2014 zoals u beweerde. Uw aanwezigheid bij dit incident komt dan ook weinig geloofwaardig over, laat staan dat u hierbij persoonlijk werd belaagd. U legde wel een artikel neer van EMC, al gaf u ook aan dat u niet in het artikel voorkwam (CGVS p.4). U gaf verder nog aan betrokken geweest te zijn bij een actie inzake de overdracht van een kerk aan de Armeense gemeenschap. Echter had u voordien nog gezegd nooit betrokken geweest te zijn bij protesten inzake de kwestie van de Armeense kerken (CGVS p. 14). Pas bij confrontatie van uw verklaringen in de vragenlijst waarin u stelde verschillende keren aan acties te hebben deelgenomen inzake de kwestie rond de kerken (DVZ vragenlijst 3.5) blijkt plots dat u aan een actie in Avlabari zou hebben deelgenomen waarin verzocht werd om na te gaan of de Sint Nikolas kerk Armeens is. Wanneer die actie dan wel plaatsvond kon u dan weer niet zeggen (CGVS p.14-15). Overigens kon u in het algemeen weinig zeggen over de problematiek rond de kerken. Gevraagd over welke kerken het specifiek ging kwam u niet verder dan het benoemen van 1 kerk. Gezien het over minstens 6 kerken gaat – in de artikels hieromtrent komt de St Nikolas kerk niet voor- kan toch een meer diepgaande kennis hierover verwacht worden indien u daadwerkelijk begaan was met de kwestie (CGVS p.13). Toen de naam van een betrokken kerk werd opgenoemd deed dit geen belletje rinkelen, ondanks het gegeven dat de kerk in de Avlabari wijk ligt. U stelde enkel dat u geen Armeense namen kende hetgeen een weinig ernstig excuus is (CGVS p.13, 15). Wat er ook van zij, dat u vervolging riskeert omwille van enige betrokkenheid inzake de discussie over een aantal kerken kan niet worden aangenomen noch omwille van uw verklaarde aanwezigheid op de herdenking van de genocide bij de Turkse ambassade zoals u zelf overigens ook aangaf (CGVS p.9).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw internationaal paspoort bevat persoonlijke gegevens die niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt vooreerst op algemene wijze dat eventuele contradicties en omissies in zijn verhaal niet van zulke aard zijn dat tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas kan worden besloten.

Verzoeker erkent dat hij zijn belagers niet bij naam kon noemen doch volgens hem neemt dit niet weg dat hij zwaar werd toegetakeld omwille van zijn etnie. Verzoeker wijst op zijn verklaringen bij het CGVS.

Verzoeker stelt voorts dat hij helemaal geen vertrouwen heeft in de Georgische politie omdat deze de etnische minderheden nooit beschermt en al zeker niet zal willen optreden indien verzoeker de belagers niet kan identificeren.

Verzoeker geeft verder aan dat de gebeurtenissen in de kerk dateren van vijf jaar geleden zodat het niet ernstig is hem te verwijten dat hij het exacte uur niet meer wist. Hij gaf correct aan dat het gebeurde in de namiddag en stelde zich het exacte uur niet meer te herinneren.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens geheel ongemoeid waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om zulks aan te tonen.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht gesteld:

“Immers, u gaf aan dat uw Armeense origine de oorzaak was waardoor u tot 3 keer toe aangevallen werd door onbekenden (CGVS p.8). In deze context komt het dan ook reeds bevreemdend over dat, ondanks het feit dat u stelt dat geweldplegingen tegen mensen van Armeense origine omwille van hun etnie heel vaak gebeurt (CGVS p.9), u er niet in slaagt concrete gevallen te geven van andere mensen van Armeense origine die in de laatste jaren het slachtoffer zijn geweest van ernstige incidenten omwille van hun etnie in Tbilisi (CGVS p.10). Ook uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er geen sprake is van gevallen van vervolging louter omwille van de Armeense origine, noch dat bescherming omwille van de Armeense origine wordt ontzegd. Dat u louter omwille van uw etnie tot 3 keer toe werd aangevallen in een context waarin quasi geen sprake is van vervolgingen omwille van de Armeense etnie doet dan ook reeds de wenkbrauwen fronsen. Dit te meer u er niet in slaagde aan te geven bij welk van de 3 incidenten de meeste belagers waren. Verder vermoedde u enkel dat het dezelfde daders waren omdat ze hetzelfde zeiden, maar kon u bevreemdend genoeg geen enkel gezicht herkennen hoewel uw belagers nooit gemaskerd waren (CGVS p. 11, 12, 13 en 16). Dergelijke vaststellingen doen reeds twijfelen aan de geloofwaardigheid dat u tot 3 keer toe door onbekenden werd aangevallen omwille van uw etnie.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Het is niet ernstig dat hij enerzijds beweerde dat mensen van Armeense origine heel vaak worden onderworpen aan geweldplegingen doch anderzijds niet één concreet voorbeeld kon geven van andere Armeniërs die de laatste jaren en omwille van hun etnie ernstige problemen zouden hebben gekend in Tbilisi. Verder laat verzoeker de terecht vaststellingen op basis van de informatie in de map ‘landeninformatie’ ongemoeid. Uit deze informatie blijkt duidelijk dat er in verzoekers land en regio van herkomst geen sprake is van gevallen van vervolging louter omwille van de Armeense origine. Dat verzoeker desondanks zelf wel slachtoffer zou zijn geworden van drie ernstige incidenten, is geheel niet geloofwaardig. Dit geldt nog des te meer nu hij niet kon aangeven bij welke van deze incidenten hij werd belaagd door het meeste personen. Eveneens is het incoherent dat verzoeker enerzijds verklaarde te vermoeden dat het dezelfde daders waren doch anderzijds aangaf dat hij, hoewel zijn belagers nooit gemaskerd waren, geen van hun gezichten kon herkennen. Het voorgaande laat niet toe nog enig geloof te hechten aan verzoekers beweerde problemen ten gevolge van zijn etnie.

Zelfs indien aan deze problemen geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat hij bij eventuele verdere problemen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van zijn eigen autoriteiten. Te dezen wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Voor zover geloof kan worden gehecht aan het loutere feit dat u enkele keren werd geslagen, quod non, kan gesteld worden dat u zich eerst tot de Georgische autoriteiten dient te wenden voor bescherming hetgeen u duidelijk verzuimde te doen. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen enkele keer klacht heeft ingediend bij de politie of ook maar enige poging ondernam om bescherming te vinden bij de Georgische autoriteiten. Het loutere dreigement dat men uw familie iets zou aandoen indien u naar

de politie zou stappen is niet afdoende om te verzuimen zich tot de autoriteiten te wenden, integendeel gezien het er op wijst dat de daders wel degelijk schrik zouden hebben dat u zich tot de politie zou wenden (CGVS p.10-11).

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties die niet van toepassing zijn op de Armeense minderheid zoals reeds werd vastgesteld.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier, zoals uit bovenstaande blijkt, echter niet in."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met de boude en ongefundeerde bewering dat hij geen vertrouwen heeft in de Georgische politie omdat deze aan etnische minderheden nooit bescherming biedt, kan hij geenszins volstaan om afbreuk te doen aan de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier waaruit duidelijk blijkt dat er in de veelheid aan door Cedoca geraadpleegde rapporten nergens enige melding wordt gemaakt van het ontzeggen of weigeren van bescherming door de Georgische autoriteiten aan een Georgisch onderdaan op basis van diens Armeense etnische origine. Dat aan verzoeker dergelijke bescherming zou worden ontzegd louter omdat hij zijn belagers zelf niet zou kunnen identificeren, betreft verder louter speculatie en kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Met deze bewering doet verzoeker geenszins afbreuk aan het gegeven dat de Georgische autoriteiten in het algemeen de nodige bescherming bieden wanneer dit nodig is.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Voorts gaf u aan aanwezig te zijn geweest toen de Echmiatzin kerk werd aangevallen en u zou in de klappen gedeeld hebben. Echter waren uw verklaringen hieromtrent zeer vaag en bovendien tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo gaf u aan aanwezig te zijn geweest in de Echmiatzin kerk die in juli 2014 werd aangevallen door een groep Georgiërs. U gaf aan dat de aanval op 14/07/2014 rond de middag gebeurde en schatte dat dit rond 14u was plaatsvond. Er zou geen concrete aanleiding zijn geweest behalve de algemene problematiek rond het al dan niet Armeens zijn van bepaalde kerken (CGVS p.5-6). Uit informatie blijkt evenwel dat er rond 16u aan de Echmiatzin kerk een incident plaatsvond tussen een clerus van de Armeense kerk en Georgische aangaande het blokkeren van de weg door een geparkeerde auto. Twee uur later zou er dan een aanval geweest zijn van rond de 50 personen. Dat u de aanval rond 14u plaatst terwijl deze in werkelijkheid maar om 18u plaatsvond maakt het weinig aannemelijk dat u er toen aanwezig was. Overigens vond het incident plaats op 19/07/2014 en niet op 14/07/2014 zoals u beweerde. Uw aanwezigheid bij dit incident komt dan ook weinig geloofwaardig over, laat staan dat u hierbij persoonlijk werd belaagd. U legde wel een artikel neer van EMC, al gaf u ook aan dat u niet in het artikel voorkwam (CGVS p.4). U gaf verder nog aan betrokken geweest te zijn bij een actie inzake de overdracht van een kerk aan de Armeense gemeenschap. Echter had u voordien nog gezegd nooit betrokken geweest te zijn bij protesten inzake de kwestie van de Armeense kerken (CGVS p. 14). Pas bij confrontatie van uw verklaringen in de vragenlijst waarin u stelde verschillende keren aan acties te hebben deelgenomen inzake de kwestie rond de kerken (DVZ vragenlijst 3.5) blijkt plots dat u aan een actie in Avlabari zou hebben deelgenomen waarin verzocht werd om na te gaan of de Sint Nikolas kerk Armeens is. Wanneer die actie dan wel plaatsvond kon u dan weer niet zeggen (CGVS p.14-15). Overigens kon u in het algemeen weinig zeggen over de problematiek rond de kerken. Gevraagd over welke kerken het specifiek ging kwam u niet verder dan het benoemen van 1 kerk. Gezien het over minstens 6 kerken gaat – in de artikels hieromtrent komt de St Nikolas kerk niet voor- kan toch een meer diepgaande kennis hierover verwacht worden indien u daadwerkelijk begaan was met de kwestie (CGVS p.13). Toen de naam van een betrokken kerk werd opgenoemd deed dit geen belletje rinkelen, ondanks het gegeven dat de kerk in de Avlabari wijk ligt. U stelde enkel dat u geen Armeense namen kende hetgeen een weinig ernstig excuus is (CGVS p.13, 15). Wat er ook van zij, dat u vervolging riskeert omwille van enige betrokkenheid inzake de discussie over een aantal kerken kan niet worden aangenomen noch omwille van uw verklaarde aanwezigheid op de herdenking van de genocide bij de Turkse ambassade zoals u zelf overigens ook aangaf (CGVS p.9)."

Ook deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze aangevochten. Wat betreft de gebeurtenissen in de Etchmiazin kerk, was het in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt niet onredelijk om te verwachten dat hij, zo hij werkelijk aanwezig was bij deze gebeurtenissen, ook na een aantal jaren nog gedegen verklaringen zou kunnen afleggen. Daar deze gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en een diepe indruk moeten hebben nagelaten, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij ook heden nog bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Daarenboven kan worden opgemerkt dat, zo verzoeker werkelijk betrokken was bij deze feiten en zich deze feiten niet meer terdege kon herinneren, verwacht mocht worden dat hij zich hierover terdege zou hebben geïnformeerd in de aanloop naar en met het oogmerk op zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Gezien hij zich zelf op deze feiten beroept in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, kon immers worden verwacht dat hij zijn verklaringen ter zake zou kunnen staven aan de hand van de nodige achtergrondkennis. De overige, voormelde motieven worden door verzoeker geheel ongemoeid gelaten. Bijgevolg blijven ook deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Verzoekers paspoort, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan tot slot hoogstens verzoekers identiteit aantonen doch bevat geen gegevens die afbreuk kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker evenmin aan dat hij bij eventuele vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst verstoken zou blijven van bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. Derhalve beroept hij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Gelet op het voormelde, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT